

[Lange.]

udenlandsk Korn stiger, bliver Afgiften jo sat ned. Dette maa føre til, at Landmændene absolut ikke efter Høst vil kunne vente at faa de Minimalpriser, som er fastsat efter den gældende Kornlov eller efter det foreliggende Forslag. Naar dertil kommer, at det hævdes — hvad jeg ikke skal indstaa for er rigtigt —, at man i mange Kredse foretrækker at købe det fremmede Korn fremfor det danske, fordi der ved Indkøb af det fremmede Korn gaar Penge ind i Kornfonden, som man senere skal dele, saa giver det store Vanskeligheder for Afsetningen af det danske Korn til en passende Pris.

Derfor har vi fra mit Partis Side hele Tiden hævdet, og hævder ogsaa nu, at Ordningen teknisk set er meget uheldig. Endvidere har vi paa et tidligt Tidspunkt, ved Forhandlingerne i December Maaned lige som ved de Forhandlinger, der har fundet Sted i disse Dage, hævdet, at man for at faa anvendt saa stort et Kvantum af det danske Korn som muligt burde have paalagt Indmalingstvang. Der er intet i Vejen for, at de danske Møllere, som formaler Mel af Hvede, kunde anvende store Kvantiteter dansk Hvede, og Melet blev paa ingen Maade ringere, men det fik en anden Karakter. Der er heller ingen Tvivl om — det har der været ført Beviser for —, at det Brød, der fremstilles af Mel, som for en stor Del er lavet af dansk Hvede, er lige saa værdifuldt, ja maaske mere værdifuldt end Brød, der er lavet af fremmed Hvede; men det har et andet Udseende, og derfor foretrækkes det udenlandske Mel af de danske Husmødre, og saaledes som Konkurrencen naturligt maa være mellem Møllerne, tør den ene Møller ikke gaa over til Brugen af dansk Hvede af Hensyn til Konkurrencen med den anden. Men havde man en Ordning, der stillede alle Møllere lige, der tvang dem til at bruge en stor Del dansk Hvede, vilde der intet uheldigt ske derved, men der vilde være en langt større Mulighed for Afsetning af dansk Hvede. Dertil kommer, at man ogsaa her nationaløkonomisk vilde indvinde meget store Beløb. Det er nemlig saaledes i Øjeblikket, at den udenlandske Hvede, som i Virkeligheden ikke er mere værdifuld end den danske, koster 5—6 Kr. mere pr. 100 kg end den danske, og paa denne Maade gaar der aarligt store Millionbeløb ud af Landet til ingen Nytte og til Skade for de danske Kornproducenter.

Vi fra vor Side vil derfor mene, at der ved en ny Kornordning ikke alene maa tages Sigte paa en højere Kornpris, men man

maa ogsaa tage Sigte paa at afhjælpe de tekniske Mangler, som findes i den nuværende Kornordning. Til en Forhandling, der kunde føre til et saadant Resultat, kan jeg tilsige mit Partis Medvirken.

Gunnar Fog-Petersen: Overgangen fra fri Handel til Selvforsyning, fra tilfældig individuel Økonomi til Samfundsøkonomi og Planøkonomi kan ikke foregaa paa een Gang, med eet Slag inden for faa Maaneder. Man kan maaske have forskellige Meninger om, hvor langt vi af Forholdene ude vil blive tvunget til at gaa i Retning af Selvforsyning og Planøkonomi — jeg hører til dem, der tror, at hvis den nuværende Tilstand vedvarer, vil vi blive drevet til det yderste i den Retning, saa vil vi komme til at forsyne os selv med Korn, og vi vil komme til at sætte Priser paa dette Korn og Fordelingsregler for det efter vort indre Behov og Landbrugets Art —, men vi kan ikke gaa dertil paa een Gang. Som Forholdene er i Dag, er den nuværende Kornordning jo vedtaget paa et saa sent Tidspunkt, at ingen i sine Dispositioner, før de skulde tilrettelægge den Høst, vi nu forbruger, har kunnet tage noget som helst Hensyn dertil. Og hvad angaar den kommende Høst, kan vi heller ikke øve nogen Indflydelse paa den ved en Ændring af Kornordningen, da der for længst er disponeret i saa Henseende.

Det Spørgsmaal, vi staar over for, er dette, om vi skal ændre den gældende Kornordning nu for hele det kommende Høstaar, eller vi skal indskrænke os til at forlænge den Aaret ud, saaledes som det er vedtaget i Folketinget, og hvad vi fra vor Side støtter. Jeg tror, dette vil være det rigtige, thi det er ikke uden Betænkelighed at gaa til en Kornordning nu, uden at man ved, hvorledes den kommende Svineordning bliver, og netop fordi man for indeværende Aars Høst og for det kommende Aars Høst ikke har kunnet disponere — for det kommende Aars Høst i alt Fald ikke paa andet Grundlag end den gældende Kornordning —, er Forholdet det, at i de Maaneder, der er tilbage af indeværende Høstaar, er i store Dele af Landet den overvejende Part af Landmændene Kornkøbere. I den Del af Landet, som jeg repræsenterer, 6te Landstingskreds, tør jeg sige, at et meget stort Antal af Landmændene fra nu og til Høst er Kornkøbere i større eller mindre Grad, og at det vil være betænkeligt, som den økonomiske Tilstand er mellem Landmændene i disse Egne, at gaa til en højere Kornpris i Øjeblikket end den, vi har. Jeg er enig med ærede foregaaende Talere i, at en Korn-